

Przedpłata:
w ekspedycji 0,75 zł
na pocztę 0,88 zł
Oređownik Urzęd.
wychodzi
w sobotę.

OREĐOWNIK

Powiatu Leszczyńskiego.

Ogłoszenia:
przyjmuje się
za opłatą 10 gr
za wiersz mm.
4 łamowy.

Administracja: „Drukarnia Leszczyńska“ Spółdzielnia z odp. ogr. w Lesznie, ul. Wolności nr. 21. — Telefon 61.

Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego

o obowiązku badania zwierząt racicowych przy załadowaniu na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, położonych na obszarze niektórych powiatów Województwa Poznańskiego.

Ze względu na obecny stan zarazy pryszczycy u zwierząt racicowych na obszarze Województwa Poznańskiego, zarządzam na czas trwania niebezpieczeństwa tej zarazy na odstawie art. 108 ust. 1 kpt. b rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19-go stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. No. 11, poz. 86) oraz art. 17 i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22-go sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. No. 77, poz. 673) i stosownie do § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22-go marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408) za zgodą tegoż Ministra z dnia 16-go kwietnia 1930 r. Nr. 2523/W. I., co następuje:

§ 1.

Zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy, świnię) przy załadowaniu na stacjach kolejowych oraz przystaniach wodnych, położonych na obszarze powiatu: 1) Chodzież, 2) Czarnków, 3) Gostyń, 4) Grodzisk, 5) Kępno, 6) Kościan, 7) Koźmin, 8) Krotoszyn, 9) Leszno, 10) Międzychód, 11) Nowy-Tomyśl, 12) Oborniki, 13) Odolanów, 14) Ostrów, 15) Ostrzeszów, 16) Poznań, (miasto i powiat), 17) Rawicz, 18) Śmigiel, 19) Śrem, 20) Szamotuły, 21) Szubin, 22) Wągrowiec, 23) Wolsztyn, 24) Wyrzysk podlegają badaniu przez właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego.

§ 2.

O wyniku badania powiatowy lekarz weterynaryjny winien wystawić świadectwo zdrowia według przepisane go wzoru na każdy wagon lub oddział statku osobno i dołączyć przynależne świadectwa miejsca pochodzenia, podając na świadectwie zdrowia ich ilość, datę załadowania, numer wagonu lub oddziału statku oraz liczbę dziennika badania. Co do opisu zwierząt powiatowy lekarz weterynaryjny może powołać się na załączone świadectwa miejsca pochodzenia, które to świadectwa winien również podpisać. —

§ 3.

Świadectwa zdrowia winny być zaopatrzone w podpis i odcisk pieczęci urzędowej powiatowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwa zdrowia, przeznaczone do obrotu krajowego nie mogą służyć do przesyłek zwierząt, przeznaczonych do wywozu za granicę Państwa i odwrotnie.

§ 4.

Posiadacz zwierząt winien o zamierzonym załadowaniu zwierząt zawiadomić właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego najpóźniej na 12 godzin przed załadowaniem.

§ 5.

Koszty badania, które należy obliczać według taryfy opłat za badanie zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, wydanej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 23-go marca 1928

r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 409) — ponoszą osoby interesowane (strona), uiszczając je bezpośrednio do rąk powiatowego lekarza weterynaryjnego za pokwytowaniem według przepisane go wzoru.

§ 6.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII. powołane go na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go sierpnia 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania. —

Poznań, dnia 18-go kwietnia 1930 r.

Licz. az. 3032/30—RW.

Wojewoda:

w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Leszno, dnia 24-go kwietnia 1930 r.

Starosta Powiatowy

(—) Zenkteler.

Licz. dz. 4875/—IV.

Zdejmowanie, konserwowanie i przechowywanie skór.

1. Przy zdejmowaniu skóry, zwierzę winno być umieszczone na tak wysokim podkładzie, aby grzbietem nie dotykało podłogi.

2. Nie należą do skóry racice, wargi, nozdrza, wymiona, kość ogonowa, mięso, żyły i t. p. części. Uszy pozostają przy skórze. Rogi z częścią czaszki i kłąg ogonową można pozostawić przy skórze.

3. Na każdą skórę, niezwłocznie po jej zdjęciu ma być nałożona plomba, uwidaczniająca nazwę rzeźni, w której zwierzę poddano ubojowi. Plombę nakłada się na ucho zwierzęcia.

4. Skóry po zdjęciu należy jaknajspieszniej dostarczyć do magazynu lub do solarni. Włoczenie skór po podłodze lub po ziemi jest niedopuszczalne.

5. Solenie skór należy uskuteczniać dopiero po zupełnym ich wychłodzeniu, nie później jednak niż w 3—6 godzin po ich zdjęciu.

Do solenia skór używa się soli przemysłowej, skażonej według obowiązujących przepisów. Soli należy użyć 20—25 procent w stosunku do wagi skóry. Soli, używanej już raz do solenia skór nie należy stosować ponownie. Grubsze części skóry, jak głowa, kark, i t. p. winny być więcej zasolone, niż części cieńsze.

6. Zasolone skóry należy układać tak, aby tworzący się roztwór soli mógł swobodnie odpływać. Skóry zasolone przechowane dłużej niż 3 tygodnie należy dosalać.

7. Podłoga pomieszczenia, w którym odbywa się ubój, winna być nieprzepuszczalna i utrzymywana w należytej czystości.

Faint, illegible text covering the entire page, likely bleed-through from the reverse side of the document.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ